

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.517/2023/6.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. október 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terheltl és társa ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2023. június 19. napján kihirdetett 25.B.139/2023/16. számú ítéletét Terheltl I. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A vádlott új személyazonosító igazolványának száma: 888451PE.

A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék a rendelkező részben írt, előkészítő ülésen meghozott ügydöntő határozatában a bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadását követően Terheltl I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért 3 év 2 hónap szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel, 1000 Ft napi összegű, végösszegében 300 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az előzetes fogvatartásban és a bűnügyi felügyeletben töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. Elrendelte a Hajdúböszörményi Járásbíróság 2.Bpk.178/2020/3. számú határozatával kiszabott 1 év 6 hónap, 4 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását. Határozott a pénzbüntetésnél a meg nem fizetés esetére a szabadságvesztésre átváltoztatás feltételeiről. E vádlottal szemben 282 500 Ft erejéig és a lefoglalt 415 000 Ft-ra vagyonelkobzást rendelt el. Döntött a lefoglalt és a

bűncselekményhez köthető dolgok elkobzásáról és kötelezte az I. r. vádlottat 1 029 772 Ft bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen a törvényben biztosított három munkanapi határidőben az ügyészség jelentett be fellebbezést Terhelt1 I. r. vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, a fegyház fokozatú szabadságvesztés magasabb tartamban történő megállapítása érdekében. Indokai szerint tévedett a bíróság, amikor a mértékes indítványtól eltérve, a súlyosító körülményeket megfelelően nem értékelve, a próbaidő alatt ismét kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményt elkövető vádlottal szemben a szabadságvesztés mértékét meghatározta. E büntetés álláspontja szerint túl enyhe, ezért a tartam felemelésére tett indítványt (Hajdú-Bihar Vármegyei Főügyészség B.449/2021/98.).

[3] Az I. r. vádlott és védője tudomásul vették az elsőfokú bíróság ítéletét, továbbá terhelt2 r. vádlottal szemben a határozat első fokon jogerőre emelkedett.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.295/2023/2. számú észrevételében az ügyészségi perorvoslatot fenntartva az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a joghátrány súlyosítását, a szabadságvesztés büntetés mértékének felemelését, egyéb részben helybenhagyását indítványozta.

[5] A másodfokú bíróság a vádhatósági perorvoslatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[6] A nyilvános ülésen a Be. 599. § (2) bekezdés b) pontja szerint az ítéltábla meghallgatta az I. r. vádlottat a büntetéskiszabási körülmények további tisztázása érdekében, aki előadta, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően munkahelyet keresett, és 2023. szeptember 5-től sikerült elhelyezkednie, jelenleg betanított munkásként dolgozik, havi jövedelme nettó 280 000 Ft.

[7] A védő az ügyészség által támadott ítélet helybenhagyását kérte.

[8] Az ügyészségi fellebbezés nem alapos.

[9] Tekintettel arra, hogy fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése szerint, figyelemmel a Be. 590. § (9) bekezdésére, a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r. vádlottra nézve.

[10] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok - c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket.

[11] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék Terhelt I. r. vádlottal szemben az eljárást a perjogi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná. Hatályon kívül helyezési ok nem volt észlelhető.

[12] Külön ki kell emelni, hogy a bűnösség beismerésének elfogadása mindenben megfelelt az eljárásjogi törvény rendelkezéseinek, az ún. ítéleti alku ún. hármas feltétele adott volt [Be. 504. § (2) bekezdés a-c) pont]. Hangsúlyos, hogy a vádlott nem csak szóban, sommásan ismerte el a nyomozás során is nagyrészt feltárt tényeket, hanem külön írásos nyilatkozatban is. Az elfogadás törvényes, azt kizáró körülmények nem voltak feltárhatók, a bíróság a szükséges figyelmeztetéseket elvégezte és a bűnösség beismerésének elfogadását az előkészítő ülés jegyzőkönyvében rögzítette (BH2022. 120. I).

[13] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ilyen formájú fellebbezésnél az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[14] Az anyagi jogi kérdések felülbírálata során elsődlegesen le kell szögezni, hogy a Btk. 2. § (1), (2) bekezdés értelmében az elkövetéskor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni, mert az új törvény nem eredményez enyhébb elbírálását.

[15] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést az I. r. vádlott bűnösségére. A felülbírálat kiterjesztése során a másodfokú bíróság nem észlelt olyan körülményt, mely e terhelt felmentését vagy az eljárás megszüntetését tenné szükségessé. A vád alapján megállapított és a másodfokú eljárásban nem vizsgálható és nem is módosítható tényállás alapján megfelel a törvénynek a bűncselekmény minősítése is.

[16] A büntetés kiszabása során irányadó szempontokat az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottat érintően feltárta és vele szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetterányos és az egyéniesítés elveit is kifejező büntetést szabott ki, mely túl enyhének nem tekinthető, lényeges súlyosítása, a szabadságvesztés tartamának lényeges felemelése nem volt indokolt, ezért az ügyészségi perorvoslat eredményre nem vezethetett. Megjegyzendő, hogy az ügyészség mértékes indítványa a szabadságvesztésnél 3 év 6 hónap volt, e tartamot meghaladóan a súlyosítást a törvény kizárja, 4 hónap súlyosítás pedig jelentősnek sem minősül több éves tartamnál, az ilyen büntetésnél is minimum 6-8 hónap, így a súlyosításnak már ezen okból sem volt helye. A szabadságvesztéssel mindenben arányos a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama és a pénzbüntetés mértéke szintén megfelel a bűncselekmény tárgyi súlyának, valamint az I. r. vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyainak. A büntetés kiszabásra vonatkozó rendelkezés helyességét a vádlott másodfokú meghallgatása mindenben alátámasztotta.

[17] Az ítélet egyéb, az I. r. vádlottra vonatkozó és egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is megfelelnek a törvénynek.

[18] A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet Terheltl I. r. vádlott esetében a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helyes indokainál fogva helybenhagyta. A Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja alapján rögzítette a vádlott személyazonosító okmányának megváltozott adatait.

[19] A másodfokú ítélettel szemben – ellentétes döntés hiányában – fellebbezésnek a Be. 615. § (1), (2) bekezdés rendelkezései értelmében nincs helye.

Debrecen, 2023. október 26.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó József s.k. előadó bíró, Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 25.B.139/2023/16. számú ítélete Terheltl I. r. vádlott vonatkozásában a Debreceni Ítéltábla Bf.I.517/2023/6. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. október 26.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke